

[Alfred Jensen.]

den højtærede arbejdsminister og gjort opmærksom på, at der var lidt langt imellem reguleringerne, og det blev tilkendegivet, at man nu ville foretage en sådan regulering. Er det ikke rimeligt under hensyn til den inflation, der jo foregår, at man også fastslår, at lønninger af denne art på en eller anden måde skal reguleres pristalsmæssigt? Jeg har ikke noget imod, at det ikke kommer til at stå i loven. Det, det drejer sig om for mig, er, at man gennemfører foranstaltninger, som sikrer, at de unge, som kommer ind under de lønmæssige bestemmelser i stk. 2, ikke stilles ringere end dem, der kan lønnes efter overenskomstmæssige tariffer. Jeg rejser sagen, fordi det er et spørgsmål, jeg har haft fat på før.

Bestemmelsen i § 5, stk. 6, om, at der kan tilbageholdes 25 pct. af den indtjente løn, er jeg ikke tilfreds med. Det er en dårlig regel, og den stemmer lidet med den opfattelse, at samfundet ikke skal være barnepege for andre. Det er en dårlig skik, at ungdommen ikke selv skal administrere sine penge. Vi har imidlertid ikke stillet ændringsforslag på dette område; vi synes blot, det burde være således, at de unge får udbetalt den løn, som de tjener, og at de så selv administrerer den også med henblik på den tid, der kommer efter deres deltagelse i foranstaltningen.

Stk. 8 i § 5 fastslår, at de, der er beskæftiget ved sådanne foranstaltninger, ikke får fordel af ferielovens bestemmelser. Det kan vi ikke godkende, og vi har derfor stillet ændringsforslag om, at stk. 8 udgår. Jeg tror, enhver vil give mig ret i, at når det drejer sig om deltagelse i arbejde af en varighed på 4-9 måneder, er det urimeligt, at man holder denne fortjeneste uden for ferielovens bestemmelser. Det kan ikke være rigtigt. Lad så være, at fortjenesten ikke er så stor — det er den jo heller ikke for andre medborgere i almindelighed — men hvorfor skal man undtage denne kategori af medborgere, som man faktisk tvangsmæssigt henviser til arbejde af denne art? Vi har altså stillet forslag om, at bestemmelsen skal udgå.

Jeg skal anbefale disse vore 4 ændringsforslag, hvorved den ordning, dette lovforslag omhandler, forandres fra at være en

tvangsmæssig foranstaltning til at blive en frivillig opskoling af ungdommen. Vi tror, der opnås større resultater derved, og tvivler ikke om, at samfundet vil være i stand til at give disse foranstaltninger en sådan udformning, at de vil virke tiltrækkende på ungdommen.

Ellers må jeg sige, at mindretallets ændringsforslag til dette lovforslag naturligvis også møder vor modstand, hvorimod vi selvfølgelig kan stemme for ændringsforslag nr. 3.

Jeg skal understrege, hvad tidligere er sagt fra den kommunistiske gruppes side om lovforslaget om ændringer i arbejdsløshedsloven, at det kan vi ikke gå ind for; det vil vi stemme imod.

Arbejdsministeren (Bundvad): De bemærkninger, de forskellige ordførere har gjort, og det arbejde, der er udført i udvalget, giver mig anledning til at takke udvalget, ikke mindst dets formand, for den grundige og saglige behandling, hele dette store og nye kompleks har fået. Det har ikke været så umiddelbart let tilgængeligt som f. eks. en forlængelseslov.

Hvad angår flertallets ændringsforslag, skal jeg henvise til betænkningen.

Angående mindretallets forslag vil jeg gerne give udtryk for tilfredshed med og påskønnelse af, at man har kunnet nøjes med så få ændringsforslag, som tilfældet er. At der kun er stillet så relativt få i alt, viser jo, at hele udvalget har kunnet give tilslutning til de store linjer i lovforslaget og står bag tanken om en uddannelseslov for de ikke-faglærte. Jeg synes, det er glædeligt, når vi diskuterer ændringsforslag, som vi ikke har kunnet blive enige om, dog at konstatere, at vi ved en ny lovgivning af denne karakter i princippet er enige.

De ærede medlemmer hr. Axel Kristensen og hr. Poul Thomsen talte om de unges uddannelse, og den omtales også i betænkningen. Selvfølgelig er problemet om de 16—18-årige uddannelse hører mere hjemme i ungdomsskoleloven, og det berøres kun i lovforslaget om ikke-faglærtes uddannelse i § 3, stk. 2, der siger, at brancheudvalgene undtagelsesvis kan lave kursus for disse folk, ellers sker det ad anden vej; men det kunne for så vidt ikke være det afgørende, hvis